

مقاله‌نامه ۱۴۴

مشاوره سه‌جانبه «Tripartite Consultation»

کنفرانس عمومی سازمان بین‌المللی کار که به دعوت هیات مدیره دفتر بین‌المللی کار شصت و یکمین اجلاس خود را در دوم ژوئن ۱۹۷۶ در ژنو تشکیل داد. ضمن یادآوری مفاد مقاله‌نامه آزادی سندیکایی و حمایت از حق تشکل (۱۹۴۸ میلادی) و مقاله‌نامه حق تشکل و مذاکرات جمعی (۱۹۴۹ میلادی) و توصیه‌نامه مشاوره (در هر سطح صنعت و در سطح ملی) ۱۹۶۰ میلادی که موید حق کارفرمایان و کارگران به تشکیل سازمان‌های آزاد و مستقل بوده و خواستار موازینی به منظور توسعه مشاوره موثر در سطح ملی بین مقامات دولتی و سامان‌های کارفرمایی و کارگری است و همچنین مفاد مقاله‌نامه‌ها و توصیه‌نامه‌های متعدد بین‌المللی کار که متضمن مشاوره‌های سازمان‌های کارفرمایی و کارگری در جهت اقدامات در مورد اجرای مفاد مقاله‌نامه مزبور است و با توجه به چهارمین موضوع دستور کنفرانس تحت عنوان «ایجاد تشکیلات سه‌جانبه به منظور توسعه اجرای استانداردهای بین‌المللی کار» و یا تصمیم به تصویب طرح‌های ویژه‌ای در خصوص مشاوره‌های سه‌جانبه به منظور توسعه اجرای استانداردهای بین‌المللی کار، با تصمیم بر اینکه طرح‌های مذکور باید به صورت یک مقاله‌نامه بین‌المللی در آید، در تاریخ ۲۱ ژوئن ۱۹۷۶ مقاله‌نامه زیر را به نام مقاله‌نامه مشاوره‌های سه‌جانبه (استانداردهای بین‌المللی کار)، ۱۹۷۶ تصویب می‌نماید:

ماده ۱: در این مقاله‌نامه، واژه سازمان‌های واجد صلاحیت نمایندگی عبارت است از سازمان‌های کارفرمایی و کارگری نماینده و بهره‌مند از حق آزادی تشکل.

ماده ۲: ۱- هر عضو سازمان بین‌المللی کار که به این مقاله‌نامه ملحق می‌گردد متعهد می‌شود که ترتیباتی را به منظور انجام موثر مشاوره بین نمایندگان دولت و کارفرمایان و کارگران در رابطه با امور مربوط به فعالیت‌های سازمان بین‌المللی کار طبق مفاد بند ۱ ماده ۵ مقاله‌نامه حاضر فراهم سازد.

۲- ماهیت و شکل ترتیبات مذکور بند ۱ ماده در هر کشور طبق روال ملی آن کشور و پس از مشورت با سازمان‌های نماینده می‌باشد، در صورتی که چنین سازمان‌هایی وجود داشته باشند و چنین ترتیباتی تاکنون فراهم نشده باشد.

ماده ۳ : ۱- نمایندگان و کارفرمایان و کارگرانی که به منظور مشارکت در ترتیبات مذکور در این مقاله‌نامه تعیین می‌گردند باید آزادانه به وسیله سازمان‌های نماینده خود (در صورت وجود) انتخاب شوند.

۲- در هر مرجعی که مشاوره صورت می‌گیرد کارفرمایان و کارگران باید دارای نمایندگی برابر باشند.

ماده ۴ : ۱- مقامات صلاحیت‌دار باید مسئولیت کمک به انجام ترتیبات مذکور در این مقاله‌نامه را تقبل نمایند.

۲- در مواردی که سازمان‌های واجد خصوصیت نمایندگی وجود دارند، بایستی بین مقامات صلاحیت‌دار این سازمان‌ها، ترتیبات مقتضی به منظور تامین مالی هر گونه برنامه آموزشی مورد نیاز شرکت کنندگان در آن ترتیبات فراهم گردد.

ماده ۵ : هدف ترتیبات مذکور در این مقاله‌نامه باید مشاوره در موارد زیر باشند.

(الف) در مورد پاسخ‌های دولت به پرسشنامه‌های مربوط به موضوعات دستور جلسه کنفرانس بین‌المللی کار و اظهارنظرهای دولت در خصوص متن‌های پیشنهادی که در کنفرانس مورد بحث قرار خواهد گرفت.

(ب) در مورد پیشنهادهایی که به مرجع یا مراجع ذیصلاح در خصوص تقدیم مقاله‌نامه‌ها و توصیه‌نامه با توجه به مفاد ماده ۱۹ اساسنامه سازمان بین‌المللی کار ارائه می‌شود.

(پ) بررسی مجدد مقاله‌نامه‌هایی که مورد الحاق قرار نگرفته‌اند و نیز توصیه‌نامه‌هایی که مفاد آن‌ها به مرحله اجرا در نیامده است در فواصل زمانی مناسب به منظور تعیین تدابیر لازم که باید برای توسعه اجرا و الحاق آن‌ها به نحوی مقتضی اتخاذ نمود.

(ت) در مورد موضوعات خارج از گزارش‌هایی که طبق مفاد ماده ۲۲ اساسنامه سازمان بین‌المللی کار به دفتر بین‌المللی کار تقدیم می‌شود.

ث) در مورد پیشنهادهای مربوط به لغو الحاق مقاله‌نامه‌های که به تصویب رسیده‌اند.

۲- در فواصل زمانی مناسب (حداقل سالی یک بار) که با توافق تعیین می‌شود، بایستی مشارکتی به منظور انجام ملاحظات لازم در خصوص موضوعات مذکور در بند یک این ماده انجام پذیرد.

ماده ۶: مقامات صلاحیت‌دار در موارد مقتضی پس از مشورت با سازمان‌های نماینده (در صورت وجود چنین سازمان‌هایی) بایستی گزارشات سالانه‌ای در خصوص اجرای ترتیبات مقرر در این مقاله‌نامه منتشر سازند.

حق تشکیل اتحادیه و پیوستن به سازمان‌های بین‌المللی کارگران و کارفرمایان